

Фото: webtv.un.org

Представники України підтримали створення посади Незалежного експерта ООН з питань сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності.

Голосування відбулося 21 листопада 2016 року на засіданні Третього комітету ООН у Нью-Йорку, де делегація України проголосувала за поправку до Резолюції [A/C.3/71/L.52](#) «Доповідь Ради з прав людини».

Цим Україна висловила підтримку рішенням Ради ООН з прав людини від 30.06.2016 року (Резолюція № 32/2), прийнятого 23 голосами проти 18 (ще 6 утрималися), про створення нової посади Незалежного експерта ООН з питань захисту від насильства і дискримінації за ознакою сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності, якого часто називають Експертом ООН по правам ЛГБТ, повідомляє [Інститут релігійної свободи](#).

Тим самим представники України в ООН не підтримали ініційовану низкою країн процедуру призупинення запровадження цієї посади з метою проведення додаткових консультацій,

адже новий мандат було де-факто запроваджено без згоди Генеральної Асамблеї ООН та без належного підґрунтя на рівні міжнародних правових документів.

Слід зауважити, що згадану посаду Незалежного експерта ООН вже обійняв пан **Вітін Мунтабхорн**

. З його

[власних слів](#)

, опублікованих 30 листопада 2016 року, своїми основоположними завданнями на посаді Незалежного експерта ООН серед іншого він вбачає:

- *визнання статусу ЛГБТІ*: закріплення в законодавстві і практиці права людей на те, щоб їх гендерна ідентичність визнавалася в офіційних та інших документах;
- *гендерно-багатоманітне культурне включення ЛГБТІ*: виявлення та поширення таких тлумачень релігії та інших переконань, які проголошують засади прийнятності всіх, що має надати простір для гендерної різноманітності; робота з релігійними, політичними, громадськими діячами та лідерами громадської думки для пропагування поваги і захисту ЛГБТІ; а також дозволити ЛГБТІ асоціюватися і в повній мірі брати участь в сімейному житті і соціальних змінах;
- *процес співчуття до ЛГБТІ*, що передбачає залучення вчителів, батьків, громади і дітей, молоді у вихованні розуміння сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності, що є всеосяжним.

Варто зауважити, що жоден міжнародний правовий документ не дає вичерпного визначення дискримінації за ознакою сексуальної орієнтації та дискримінації за ознакою гендерної ідентичності, адже ці поняття в різних державах розуміються по-різному та їх тлумачення постійно трансформуються.

Читайте також: [Суть пропозицій Ради Церков до Конституції України](#)

Раніше [українські церкви застерігали](#), що запровадження згаданої гендерної ідеології несе ризик того, що закони України, які визначають шлюб як союз між чоловіком і жінкою або дозволяють усиновлення дітей лише гетеросексуальними парами, будуть

класифікуватися як дискримінаційні, незважаючи на те, що вони відповідають нормам міжнародного права в галузі прав людини.

Підписуйтеся на сторінку IPC в [Facebook](#) і [Twitter](#) – експертний погляд на законодавство і релігійне життя в Україні та світі.

Інститут релігійної свободи, Київ

www.irs.in.ua